

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг кайфияти (18-дарс)

05:00 / 09.01.2017 3442

31-Матн:

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намоз ўртасидаги ташаҳҳуддан фориғ бўлганларида учинчи ракатга турардилар. Бунда ҳам ерга қўллари билан суянмас эдилар. Қолган икки ракатда “Фотиҳа”нинг хос ўзини ўқирдилар.

31-Матннинг далиллари:

نَاكَ - مَلَسُوهُ لَعَلَّ يَلِصَّ - يَبْنُلَانَا نَأْيُ بَابِ نَعْدَاتِ قَبْلِ نَبِّهِ لَلِذَّبَعِ ۱-ع
يَفَوَّيْنِي تَرُوسًا وَبَاتِ كَلِّ مُأْبِئِي لَوَالِي نِي تَعَكَّرَلَا يَفْرُصَعَلْ أَوْ رَهْ ظَلَا يَفْ أَرْقِي
بَابِ كَلِّ مُأْبِئِي نِي رُحُّ أَلَا نِي تَعَكَّرَلَا

1. Ибн Абу Қатода отасидан ривоят қилади: “Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам пешин ва асрнинг аввалги икки ракатида “Уммул Китоб”ни ва икки сурани ўқир эдилар. Охирги икки ракатда (фақат) “Уммул Китоб”ни ўқирдилар”. Бухорий ривояти. 1/107.

32-Матн:

Агар у зот соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг охирида ўтирсалар худди аввалги ўтиришлари каби ўтирардилар, ташаҳҳудни ўқирдилар. Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга саловат айтардилар.

32-Матннинг далиллари:

كَلِّ ذِيهِ أَلَا: لَأَقْفَ رَجْعُ نَبِّ بَعَكَ يَنْقَلُ: لَوْ قِي لِي بِلِي بَابِ نَبِّ نَمَحَّرَلَا دَبَعِ ۱-ع
يَلْ أَوْ ذِيهِ أَفْ، يَلَبُّ: تَلُقَفْ؟ - مَلَسُوهُ لَعَلَّ يَلِصَّ - يَبْنُلَانَا نَأْيُ بَابِ نَعْدَاتِ قَبْلِ نَبِّهِ لَلِذَّبَعِ ۱-ع
فِي كَلِّ لَلِذَّبَعِ لَوَالِي نِي تَعَكَّرَلَا يَفْرُصَعَلْ أَوْ رَهْ ظَلَا يَفْ أَرْقِي: لَأَقْفَ
أَمَّا كَلِّ دَمَحُّ لَأَلْ عَوَّ دَمَحُّمَ يَلَعَلَّ لَمُ لَلِذَّبَعِ أَوْ لَوْ: «لَأَقْفَ؟ تَبْنُلَانَا لَهْ أَمَّا كَلِّ لَعَلَّ لَمُ لَلِذَّبَعِ
بِ دَمَحُّمَ يَلَعَلَّ كَرَابٌ مُلَلَا، دِي جَمُّ دِي مَحَّ كُنْ، مِي هَارِبِلَا لَأَلْ عَوَّ مِي هَارِبِلَا يَلَعَلَّ تَبْنُلَانَا لَمُ لَلِذَّبَعِ
أَوْ. «دِي جَمُّ دِي مَحَّ كُنْ، مِي هَارِبِلَا لَأَلْ عَوَّ مِي هَارِبِلَا يَلَعَلَّ تَبْنُلَانَا لَمُ لَلِذَّبَعِ أَوْ
يُرَاخُّ بَلَا»

1. Абдурраҳмон ибн Абу Лайло айтади: “Менга Каъб ибн Ужара розияллоҳу анҳу йўлиқиб: “Сенга Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан эшитганим бир ҳадяни ҳадя қилайми?” деди. Мен: “Бўлмасамчи, менга ҳадя қилинг”, дедим. У шундай деди: “Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан: “Эй Аллоҳнинг Расули, Аллоҳ сизга қандай салом айтишимизни бизга таълим берди, сизнинг аҳли байтингизга саловот қандай бўлади?” деб сўрадик. У зот: **“Аллооҳумма солли алаа Муҳаммадив ва алаа аали Муҳаммад, камаа соллайта алаа Иброоҳиима ва алаа аали Иброоҳиим, иннака Ҳамиидум Мажиид. Аллооҳумма баарик алаа Муҳаммадив ва алаа аали Муҳаммад, камаа баарокта алаа Иброоҳиима ва алаа аали Иброоҳиим, иннака Ҳамиидум Мажиид», денглар**”, дедилар”. Имом Бухорий ривояти. 2/477.

هُلِّلَا لِيَصَلَ هَلِّلَا لِيُؤَسِّرَ أَنَا تَأْتِي : لَأَق ، هُنَّ عُلَّة لِّلَّيْضَرِّ رِيَا صُنُّنَ أَلَا دُوُعُ سَمَ يَبِ أ نَغَو-٢
آنرماً : دعس نب ري شبُّ هَلِّلَا لَأَق ف ، هَدَابَع نَب دَعَس سَلِّج م ي ف ن ح ن و مَلِّس و هِيَّ لَع
مُ هَلِّلَا : أُولُو قَلِّ لَأَق م ت ت ك س ف لَأَق ؟ كُنِّي لَع ي ل ص ن ف ي ك ف كُنِّي لَع ي ل ص ن نَأ هَلِّلَا
لَع ك رَاب و ، مِي هَارِب لَأ و مِي هَارِب لَأ ع لَع ت ي ل ص أَم ك دَم حُم لَأ لَع و دَم حُم لَع لَع لَع لَع
دِي م ح كُن نِي م لَأ غ لَأ ي ف مِي هَارِب لَأ و مِي هَارِب لَأ ع لَع ت ك رَاب أَم ك دَم حُم لَأ لَع و دَم حُم
م لَسُ م هَج ر خ أ . م ت م لُّ ع د ق أَم ك م لِّس لَأ و ، دِي ح م

2. Абу Масъуд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Башир ибн Саид шундай деди: “Эй Аллоҳнинг Расули, Аллоҳ сизга салавот айтишимизни бизга буюради. Сизга қандай салавот айтаминиз?”. У зот жим қолдилар, сўнг: **“Аллооҳумма солли алаа Муҳаммадив ва алаа аали Муҳаммад, камаа соллайта алаа Иброоҳиима ва баарик алаа Муҳаммадив ва алаа аали Муҳаммад, камаа баарокта алаа Иброоҳиима фил ааламиина, иннака Ҳамиидум Мажиид», денглар. Салом таълим олганинглардек**”, дедилар”. Муслим ривояти.

هِيَّ لَع لِّلَّيْضَرِّ لِيَصَلَ يَبِّن لَأ ع م س : لَأَق ، هُنَّ عُلَّة لِّلَّيْضَرِّ دِي بَع نَب هَلِّ اَض ف نَغَو-٣
مَلِّس و هِيَّ لَع لِّلَّيْضَرِّ لِيَصَلَ يَبِّن لَأ ع لَص ي م لَف ه ت أ ل ص ي ف وُعُدَي الْج ر مَلِّس و
إِذِ : ه رِي غ لَو هَلِّلَا لَأَق ف هَا غ د م ت أ د ه ل ج ع : مَلِّس و هِيَّ لَع لِّلَّيْضَرِّ لِيَصَلَ يَبِّن لَأَق ف
يَبِّن لَأ ع لَص ي ل م ت هِيَّ لَع ءَا ن ث لَأ و لَأ ع ت ه ل ل دِي م ح ت ب أ د ب ي ل ف مُ ك د ح أ لَص
هُ ح خ ص و ي ذ م ر ت ل ه ج ر خ أ . ءَ ا ش أ م ب د ع ب ع د ي ل م ت ، مَلِّس و هِيَّ لَع لِّلَّيْضَرِّ لِيَصَلَ

3. Фазола ибн Убайд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бир кишининг намозда Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга саловат айтмай, дуо қилаётганини эшитдилар. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **“Бу шошилди**” дедилар. Кейин уни чақириб унга ёки ундан бошқага: **“Қачон бирингиз намоз ўқиса Аллоҳга ҳамд ва сано билан бошласин (Бундан мурод ташаххуддир). Кейин Набий**

соллаллоҳу алайҳи васалламга салавот айтсин. Сўнгра ундан кейин хоҳлаган дуосини қилсин”, дедилар. Бу ҳадисни Темизий ривоят қилиб, саҳиҳ деган. “Найлул Автор” 2/184.

لَا تَكْفِي نَوْسُ نَمٍ «: لَأَقْ-مِلْسُو هِي لَعْلَلِ يَلْصُقُ بِبَنَاتِ نَعْرَةِ رِيَّهَ بِأَنْعَ ۶-
دَمَّخُمِ لَعْلَعُ صُمُّهُ لَلِ: لِقِيْلَفِ تَبَلَلِ لَهْ أَنْ يَلْعَ لَصَ إِذِ يَفْوَ لَلِ لَأَيُّ كُمْ لِبَابِ
كُنَّ إِمْهَارِبِ لَعْلَعُ تَبَلَلِ لَصَامَكِ وَتَبَلَلِ لَهْ أَوْ هَتْ يَرْدُو نِي نَمُّ مُمْ لَلِ تَأَهُمْ أَوْ جِ أَوْ زَأُو ، بِي بَنَلِ لَلِ
دِي حَمَّ دِي حَمَّ

4. Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **“Кимни тўла ўлчов билан ўлчаб берилиш хурсанд қилса, қачон бизнинг аҳли байтга салавот айтса: “Аллооҳумма солли алаа Муҳаммадинин Набий ва азваажиҳи уммуҳаатил мўъминиин ва зуррийятиҳи ва аҳли байтиҳи камаа соллайта алаа Иброҳиим, иннака Ҳамиидум Мажиид”, десин”,** дедилар”. Абу Довуд ривояти. “Найлул Автор” 2/329.

“Аали Муҳаммад” дан мурод Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг умматидир. Луғат имомларидан бўлган Нушвон Ҳумайрий бу борада қуйидаги шеърни айтган:

Оли Набий унга тобеъ миллатидир,

Ажам бўлсин, савдо бўлсин ёки араб,

Оли агар қариндошлар бўлса фақат,

Салот ости кириб қолар Абу Лаҳаб.

Аллоҳ таоло “Ғофир” сурасининг 46-оятда ҳам “Оли Фиръавн” деганда унинг тобеъларини зикр қилган.

33-Матн:

Ўзлари учун, ота-оналари учун, мўъмин ва мўъминалар учун истиғфор айтардилар.

33-Матннинг далиллари:

وَعْدًا غُدِّي نَمَلَعِ ، هَلَلِ لَوْ سَرَّ آي : لَأَقْ هَنْعُ لَلِ لِي ضَرَقِي دَّصَلِ لَ رَكْبِي بَأَنْعِ و-۱
رَفْعِي آلَو ، اَرِي ثَكَّ اَمَلَطِي سَفَنَ تَمَلَطِي نِي مُمُّهُ لَلِ لَق " : لَأَقْ ؛ يَتَأَلَصِي فِ رِوَبِ
" مِي حَرَلِ رُفَعِ لَلِ تَنْ كُنَّ اِنِّي نَمَحْرَاو ، كَدْنَعِ نَمَ رَفْعَمِي لِي رَفْعُ أَفْتَنْ أَلِ اِبْنُ ذَلِ

1. Абу Бакр Сиддиқ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади. У киши Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга: “Менга бир дуо ўргатинг, ўша дуони намозимда қилай”, деди. У зот: **“Аллооҳумма иннии золамту нафсии зулман касирон ва лаа яғфируззунууба иллаа анта, фағфирли мағфиротан мин индика варҳамнии, иннака антал Гофуурур Роҳиим”, дегин”,** дедилар”. Бухорий ривояти 1/115.